సంక్రాంతి ముసుగులు

చోడాండి రామజోగయ్య

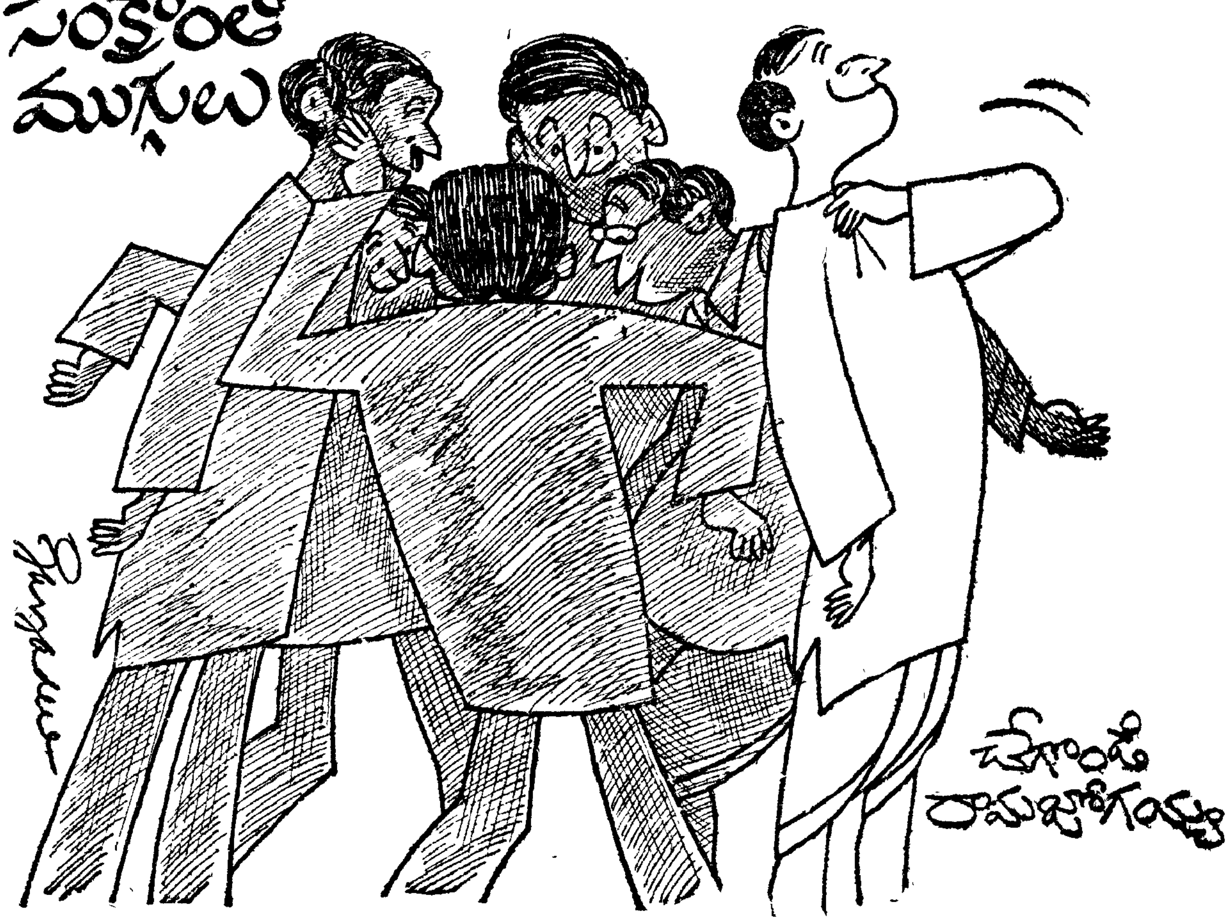

కైలాసం పార్టీ ఎందుకిస్తున్నట్టు? ఈ ప్రశ్న ప్రొద్దుట్నుంచి నన్ను పీడిస్తోంది. మిగతా ఆహ్వానితులందరితో ట్టు. కాని సమాధానం మాత్రం దొరకటం ు. ఎంత బుర్రబద్దలు కొట్టుకున్నా— ఽవిడిచిన మేనత్త ఎవరయినా తన గావనాస్తికి మనవాణ్ణి ఏకైక వారసుడిగా ్యించి, దరిమిలా తను టిక్కెట్టుచ్చు ందా?—లేక తమిళనాడు లాటరీత్రాలుకు ంపర్ప్రైజ్'గాని తగిలిందా? ఏమయుం ంది? వాడిలా అకస్మాత్తుగా పార్టీ ఇవ్వ ుచుకోవడానికి కారణమేను యుండ ు?—

స్కూల్లో ఉన్న మేస్టార్లందర్నీ పిలి ు, బాల్యమిత్రుడనయిన నన్నూ, ంబర్వన్ విరోధి' అయిన నర్సింహం స్టారితోసహా! అసలు వాడికి ఒకళ్ళ ్మీద చెయ్యిపెట్టటం. ఏదో కారణం ఎవరో ఒకడిచేత పార్టీ లిప్పించే నేర్పుందేగాని, తానే ఇచ్చే అలవాటులేదే! ఉదాహరణకి చెప్పుకోవాలంటే నిరుడీ రోజుల్లో 'భగోళం'చెప్పే దానయ్య నాయుడి అప్పటికి మేనగోడలు, కాబోయే అర్థాంగి అయిన బుచ్చామణి, చాలా రోజులు 'అవా, వద్దా' అని సంకోచించిన పిదప రజస్వల అయిన వార్త ఎలా తెలుసుకొన్నాడో ఏమోగని, దానికి విస్తృత ప్రచారమిచ్చి అతను తనతోపాటు మా అందరికీ, గంగయ్యసెట్టి కొట్టు నుంచి అరువుపెట్టి 'మైసూర్ పాక్' తెప్పించేదాకా ఊరుకొన్నాడు కాదు — తర్వాత ఆ రెన్నెల్లు తిరక్కుండానే, నాయుడు, సదరు బుచ్చామణిని పాణిగ్రహణం చేయడాన్కి, ముహూర్తం నిశ్చయమయిన సందర్భంలో మరో తేనీటి విందు ఇప్పించేడు —

మరోసారి తెలుగు పండితుడు ఆంజనేయ శాస్త్రులు, నిజభార్య పోరుపడలేక, ముప్ఫై మూడున్నరేళ్ళుగా సంరక్షించు కొంటూ వస్తూన్న ముచ్చటైన తన పిలక క్రాపుకు స్వస్తి చెప్పిన శుభసందర్భంలోకూడా మా అందరికీ తేనీటివిందు లభించింది. అంతేకాని వాడుమాత్రం ఇద్దరు పుత్రికామణుల తర్వాత మొన్నీ మధ్యనే వంశానుద్ధరించే పుత్రరత్నం ఉదయించేకాకూడా, ఎంతమంది, ఎంతలా అడిగినా, పైసాకూడా ఖర్చు చేయలేదు.

అటువంటి కైలాసం ఈవాడిలా ఎవరూ అడక్కుండానే 'తేనీటివిందు' ఇవ్వబూను కోవటం అందరికీ, ఆశ్చర్య కారణమే అయింది. కర్మ! 'నాక్కూడా ఏం తెలియదని' మొత్తుకొంటున్నా ఎవరూ నమ్మటం లేదు!

నిజమే మరి! వాడు నాక్కూడా ఏ సంగతి ముందుగా తెలియనివ్వకుండా, ఇలా ఈ ఆర్భాటానికి పూనుకోవటం చాలా అన్యాయం, అక్రమమంటున్నాను.

కైలాసం నేనూ, ఒకే ఊళ్లో పుట్టాం! ఒకే తోటలో ఆడుకున్నాం! చెడ్డీలు తొడుక్కోకుండా ఒకే చెరువులో ఈత నేర్చుకొన్నాం! చెడ్డీలు తొడుక్కొని ఒకే బళ్లో 'మాష్టరు గిరీ' వెలగబెడుతున్నాం!—

అటువంటి చెట్టంటినన్ను, కైలాసం నిర్లక్ష్యం చేయటం నాకూ ఆశ్చర్యంగానే ఉంది. అంతకుమించి బాధగానూ ఉంది!

'ఇంతకీ ఈ కైలాసంగారు పార్టీ ఎందుకిస్తున్నట్టంటారు? కొంపతీసి ఈయనగారి రచనేదైనా, ఏ పత్రిక వాళ్లైనా, వాళ్ల ఖర్మకాలి ప్రచురణకు స్వీకరించారంటారా?' అని ఇందాక కడుపుబ్బరం ఆపుకోలేని రామనాథం నా చెవి కొరికి వప్పుడు 'నో! నానాన్నో!! అటువంటి ప్రమాదమేమీ జరగలేదు. అలా జరగటం అసంభవంకూడాను!' అని ఖండితంగా చెప్పేసాను.

అలా, అంత కచ్చితంగా, రెండో ఆలోచనకు తావివ్వకుండా చెప్పగలిగానంటే నాకు వాడిమీద అభిమానం తక్కువయి కాదు—ఏమైనాసరే ఎప్పటికైనా 'రచయిత'నయి పోవాలనే వాడి తీరని కోరిక పట్ల సానుభూతి తక్కువయీ కాదు! వాడు రచయితగా వెలుగొందాలన్న కోరిక నా గుండెల్లోనూ గూడుకట్టుకొనుంది. కాని ఎవరైనా 'ఏమండీ, మీ దొడ్లోని ఆ తాడిచెట్టు మల్లెపూలు పూస్తుందంటారా' అని అనడిగితే 'అసంభవం' అనే చెప్తారుకదా. ఆ తాడిచెట్టుమీద, అది ప్రతీసంవత్సరం దండిగా సప్లయి చేస్తున్న 'ముంజెలమీద ఎంతభిమానం ఉన్నప్పటికీను!

—పాపం కైలాసం ఏడో తరగతి చదువుతున్నప్పట్నుంచి, తన రచనా వ్యాసంగాన్ని విసుగులేకుండా, నిరుత్సాహపడకుండా సాగిస్తూనే ఉన్నాడు! వాడు మోకాళ్లుదిగే పొడుగులాల్చీ, మున్సిపాల్టీ వాళ్లకి పని తగ్గించే లూజు పైజమా, తొడుక్కొని, చేతిలో జిప్ బేగ్ తో, దాని చిరుగుల్లోంచి, బయటి ప్రపంచాన్ని తొంగిమూసే కాగితాల కట్టలతో, కళ్లజోడు పదేపదే సవరించుకొంటూ, గిరజాలజుత్తు ముఖంమీదికి లాక్కుంటూ, కాళ్లకి జోళ్లులేకుండా, మా 'నర్సాపురం' వీధుల్లో ఆకాశంకేసి చూస్తూ నడుస్తూ పోతుంటే, చిన్నసైజు 'భావకవి'లా కనపడేమాట వాస్తవం! కాని ఇంతవరకు వాడి రచన ఒక్కటైనా వెలుగులోకి రాకపోవటం మరి, బాధాకరమైన పచ్చినిజం!!

కైలాసం మొదటిసారిగా రాసిన 'గంగిగోవు' అన్న వ్యాసం స్కూలు మేగజైన్‌లో ప్రచురణార్హంగా భావించబడలేదు! ఆనాటినుంచి ఈనాటివరకు కైలాసం కలం నుండి వెలువడ్డ ప్రతీఒక్క రచనకూ అదేగతి పట్టింది—

కొన్నివందల సంఖ్యలో అన్నిరకాల రచనలు చేసాడు — అన్నిరకాల కథలు— చిట్టికథలు, చిన్నికథలు, పెద్ద కథలు, నవలికలు నవలలు, రాసాడు— అందులో కొన్ని ట్రాజెడీలు, కొన్ని ట్రాజీ కామెడిలు కాగా, మరికొన్ని ఫక్తు కామెడీలు— నాటికలు, నాటకాలు, జీవిత చరిత్రలు, పురాణకథలు జానపదకథలు రచించాడు. అయినా, 'తెలుగు దేశం'లోని ఏవార, పక్ష, మాసపత్రికగాని, ఏ ప్రచురణ సంస్థగాని, ఇంతవరకూ, వాటిలో ఏఒక్క రచననూ అచ్చులోకి తీసుకురావడాన్కి సాహసించలేదు — వాడి అనువాదాలకీ, అనుకరణాలకీ కూడా అదేగతి పట్టింది— ఎన్నికలాలు, కలం పేర్లు మార్చినా ఫలితం మారలేదు— అన్ని రచనలు చెత్తబుట్ట పాలవుయినే ఉన్నాయి—

మనవాడు భావకవిత్వం, గేయకవిత్వాల జోలికి పోలేదనుకోనక్కరలేదు—ఈ మధ్యనే మూడు రాత్రుళ్లు నిద్రపోకుండా కూర్చుని. 'కైతలూరి కైలాసం' అన్న తన పేరుని, 'కై. కై' అన్న కలం పేరుగా కుదించుకొని ఒకగేయం రాసాడు,— ఒక మహాకవి ననుకరించడానికి విఫలప్రయత్నంచేస్తూ—

నేను సైతం మహాకవినై పోతాన్,
సాహితీపొలం కలంహలంపట్టి సాగు
జేస్తాన్,
కథలూ కాకరకాయలు పండిస్తాన్,'
..................................'

అంటూ సుదీర్ఘంగా రాసిన ఆ గేయ కవిత కూడా వారపత్రికాఫీసునుండి మూడు రోజులకే తిరిగి వచ్చేసరికి చాలా దిగులుపడి పోయాడు!

'నా గుండెల్ని వత్తిగాచేసి నా మేధాశక్తినంతా చమురుగాపోసి వెలిగించిన దీపంరా ఇది!— అయినా అచ్చు ద నోచుకోలేదు చూడు! ఇక నా రచనలకు నేను బ్రతికుండగా రాణింపు వస్తుందను కోవటం ఉత్త భ్రమ' అని నిజంగానే కళ్లనీళ్లు పెట్టుకొంటుంటే నాగుండె నీరయి పోయింది—

ఇంకోసారి సెలవు లేకపోయినా రెండు నెలలు జీతం నష్టంమీద సెలవు తీసుకొని, అహోరాత్రాలు కష్టపడి ఒక 'బృహద్గ్రంథం' రాసి, దాన్ని త అడ్రసు రాయకుండా, తిప్పిపంపడాని వలసిన స్టాంపులు జతపర్చకుండా కొత్త ప్రచురణవుతున్న ఒక కథల పత్రికకు పంపాడు— అది కూడా వారం తిరక్కుండానే తిరిగొచ్చింది!! వాళ్ల చెత్తబుట్ట ఈ బృహద్గ్రంథాన్ని భక్షించి హ యించుకోలేదన్న అనుమానంవచ్చి తా స్టాంపుఖర్చు పెట్టుకొని తిప్పి పంపార కొన్నా వీడి అడ్రసు ఎలా తెలుసు గలిగారో ఇప్పటికీ నా కర్థంకాదు కష్టపడి జోకులు, మహాత్ముల ఉవాచ బ్రహ్మాండమైన కొటేషన్లు సేకరిం పంపాడు. బంగాళ దుంపమీద, గోహత నిషేధంమీద ప్రజాస్వామ్యంమీద క్రికె మీద, ఆఖరికి వైజయంతిమాల చ సౌందర్యంమీద, ఎన్నో సబ్జక్టులమీ ఎన్నో రకాలుగా రచనలు చేసాడు— అ 'చెత్తబుట్ట' పరమయ్యాయి పాపం!

ఒకరోజు నేను వాడి దిగులు గుర్తిం ఆలోచిస్తూంటే మెరుపులాంటి ఒక ఉ యం తట్టింది—ఎప్పుడో అయిదారే క్రితం 'ఆంధ్రపత్రిక' సచిత్ర వారప కలో చదివిన' అబ్బునాథం — అచ్చు డాతి' అన్న కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది ఆ కథలో నాయకుడు 'అబ్బునాథం'కూ రచనలు చేసిచేసి ఫలితం కనపడకపో ప్రాణంవిసిగి, ఆఖరికి ఉత్తరాల శీ కకు లేఖరాసి పంపిస్తాడు—ఆ ఉత్త ప్రచురింపబడగా తనూ ఒక రచయితన పోయానని తనపేరు అచ్చులో చూ కొన్నానని సంతృప్తి పొందుతాడు—

'నువ్వుకూడా అబ్బునాథంగారి లాగ అచ్చులో పేరుచూసుకోవాలన్న నీ జీవి శయం ఎందుకు నెరవేర్చుకో కూడదు' అని కైలాసాన్ని అడిగేను ఆ కథ

ప్రకటిస్తాను! వాడు - చిన్నబుచ్చుకోలేదు సరికదా, ఎంతో సంతోషించి నన్ను కౌగిలించుకొన్నంత పనిచేసాడు— 'అలన్యం అమృతంవిషం' అంటూ, అప్పటికప్పుడే సలహా ప్రకారం ఉత్తరాల శీర్షికకు రచనని తయారుచేసాడు —

మీ (మా) వారపత్రిక వారవారం వర్ధమానమవుతూ, తెలుగు పాఠకుల హృదయాలను అలరిస్తోంది— ఈ వారం పత్రిక జయలలిత ముఖచిత్రంతో ఎంతో ముద్దొచ్చేలా సింగారించుకొని మమ్మల్ని ఆనంద పరవశుల్ని చేసింది— 'పన్నీరుపువ్వు' కథ బాగుంది — సీరియల్ చక్కగానే సాగుతోంది— 'గంగి' కథ పత్రిక స్థాయికి తగ్గట్టుగా లేదు— మీ (మా) వారపత్రిక పది కాలాలపాటు వెలుగొందాలని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను.

భవదీయుడు,

కైతలూరి కైలాసం, ప్రాటూరు.

అని రాసికాగితం చూపించాడు— తర్వాత రచన ప్రకారం 'మీ సంపాదకీయం కర్ణుని పుట్టుకవచ్చినట్లుంటే ఆణిముత్యముంటే అమ్మండి' అన్న వాక్యాన్ని ఇరికించాడు— తనే ఆ 'రచన'ను కవర్లో పెట్టి ఆ కవరు నాలుగు మూలలా పసుపురాసి, సరస్వతీ పటంముందు కొంతసేపుంచి, కళ్ళకద్దుకొని, తర్వాత పోస్టుచేసాడు — కానీ అదికూడా ప్రచురణ కాకపోవడం నాకెంతో నిరుత్సాహ కారణమైంది—తర్వాతకూడా ఎన్నో లేఖలు రాసాడు. అయినా ఒక్కటీ అచ్చుకాలేదు—

సంక్రాంతి ముగ్గులు

వాణ్ణి దురదృష్టం వెన్నాడుతూనే ఉందన్నమాట.

అందుకే నేను తిరుగులేని నిర్ణయానికి వచ్చేసాను—'అచ్చులో పేరు చూసుకోవాలన్న వీడకోరిక ఈ జన్మలో తీరదు' వీడికాయోగంలేదు' అని.

అందుకే రామనాథానికి అంత కచ్చితంగా చెప్పగలిగాను—

మరింకెందుకీ ఈ కైలాసం ఇలా అర్ధాంతరంగా ఈ టీపార్టీ విందు ఎందుకేర్పాటు చేస్తున్నట్టు? కారణమేమయుంటుంది? ఒకవేళ.........

'మిమ్మల్నేనండె' ప్యూన్ రంగయ్య గట్టిగా చెవిలో అరిచే సరికి ఉలిక్కిపడి ఈ లోకంలోకి వచ్చేసాను అంతూ పంతూ లేకుండా సాగిపోతూ గజిబిజిగా అల్లుకుపోతున్న ఆలోచనలదారం పుటుక్కుమంది.

'ఎంతరిసినా పలకరేంటండె? అరంతా ఒచ్చేసారు! అంతా తమరికోసమే సూత్తున్నారండె' రంగయ్య మాటలు విన్నవెంటనే స్టాఫ్ రూమునుంచి బయలుదేరాను. వాడి వెనుకనే.

స్కూలు వెనకాల ఆవరణలోనే కొబ్బరిచెట్లకింద వేసిన కుర్చీల్లో ఆసీనులయున్నారు ఆహ్వానితులంతా — నేనూ నెమ్మదిగావెళ్ళి ఒక కుర్చీలో కూలబడ్డాను.

ఇంతలో పది కప్పులతో టీ, ఇంకో ఐదు ఖాళీ కప్పులు తీసుకొచ్చి మొత్తం పదిహేను కప్పుల్లోను, ఆ టీ సర్ది సాగాడు మా ఎదురుగానే, ఆ హోటల్ కుర్రవాడు!

'టూబై త్రీ టీలన్నమాట' వెంటనే లెక్క కట్టేసాడు లెక్కల మేస్టారు వెంకట్రావు.

'అక్కడే కప్పుల్లో సర్దేసి తగలడమన్నాను కదురా' అని విసుక్కొన్నాడు కైలాసం మేస్టారు!

స్వీటేమీ లేదని ఉసూరుమంది నా మనసు—

'కనీసం అరటికాయ బజ్జీ అయినా ఉంటుందనుకొన్నాను'—పైకే అనేసాడు తిండిపోతు వేదాంతాచారి.

'కాఫీకూడా కాదు—టీయేనా' అని గునిసాడు కొండయ్య—

ఏమీ విననట్టుగానే చిరునవ్వు చెదరకుండా అలానే నుంచున్నాడు కైలాసం మేమంతా కప్పులు ఖాళీచేసేదాకా!

'సోదర ఉపాధ్యాయుల్లారా' అంటూ గొంతు సవరించుకొన్నాడు.

'ఇంకా మిమ్మల్ని సస్పెన్సులో ఉంచదల్చుకోలేదు—నా సంతోషం మీతో పంచుకోవటంకోసం ఈ చిన్న టీపార్టీ విందు ఏర్పాటు చేసాను...నా తపన ఫలించింది నా జీవితాశయం నెరవేరింది......

'అంటే...నీ రచనేమైనా ప్రచురించబడిందా...నీ పేరు అచ్చులో వచ్చిందా...' ఇంచుమించుగా అరిచాడు రామనాథం.

'అవును...ఈ కైతలూరి కైలాసం పేరు ఈ సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచికలో మధ్య పేజీల్లో అచ్చయింది...' లాల్చీకి లేని కాలరు సర్దుకొంటూ విజయగర్వం ధ్వనించే కంఠంతో. ఒక్కొక్క అక్షరమే నొక్కిపలికే సరికి మేమంతా ఆశ్చర్యచకితులమయ్యాం కొందరి ముఖాల్లో 'జెలసీ'కూడా దోబూచులాడకపోలేదు.

'కథా? నవలా?...గేయమా?...ఏమిటి? నువ్వే చదివి వినిపించు, రాగయుక్తంగా' అంటూ సెలవిచ్చాడు ఆంజనేయశాస్త్రులు ముందున్న కుర్చీకి కాళ్ళెగదన్నుతూ.

'కాదండి మేస్టారూ! వినిపించేదికాదు... చూచేదే—ఇదిగో, పుస్తకం నలగకుండా ఒక్కొక్కళ్ళే చూడండి' అనేసరికి అంతా ఒక్కసారి కైలాసంమీద పడ్డారు,పుస్తకం కోసం. ఆపుకోలేని కుతూహలంతో?

నాకు నిజంగా మతిపోయింది !— ఏమిటి...వినిపించేదికాదు, చూచేది అంటు

న్నాడు...నాకు తెలియకుండా వీడు చిత్ర కారు డెప్పుడయ్యాడు చెప్మా! నాకు తెలుసున్నంతవరకు వీడికి కాకి బొమ్మ వేయటం కూడా రాదే!... ఇందులో ఏదో మోసముంది—అని నాలోనేనే తర్జనభర్జన పడుతూండగానే ఆ పుస్తకం చేతులు మారి నా దగ్గరకు వచ్చింది—

ఎంతో కుతూహలంగా చూసాను—మధ్యపేజీలో అడ్డంగా ఎంతో అందంగా 'సంక్రాంతి ముగ్గులు' అని హెడ్డింగు, దానికింద ముచ్చట గొలిపేలా నాలుగు చక్కని ముగ్గులు. అడుగున, చిత్రణ: శ్రీ కైతలూరి కైలాసం అని బోల్డు అక్షరాల్లో మనవాడి పేరు!!—

నేను! ఆశ్చర్యాంబుధిలో మునిగిపోయి బుడగలు వేస్తూండగా మిగతావాళ్లంతా కైలాసాన్ని కంగ్రాట్యులేట్ చేయటం, వాడుమాటలకి తడుముకోకుండా తను చిన్నప్పుడు అమ్మ ముగ్గులు పెడుతున్నప్పుడు ఆమె కొంగు పట్టుకొని కుతూహలంగా చూసేవాడినని, దరిమిలా చక్కని ముగ్గులన్నీ నేర్చుకోవటం జరిగిందని, ఆ కళను ఇప్పుడిలా కీర్తికోసం కాకుండా, ప్రజోపయోగార్థమై ఉపయోగించటం జరిగిందని కోసేయటం జరిగిపోయింది—

నేనయినా అప్పటికి ఊరుకొన్నా 'ఇంటి కెళ్లిన వెంటనే మా ఆవిడకిసంగతంతా చెప్పి ఈ చిక్కు సమస్య నెలాగైనా విడదీయగలిగితే 'వెంకటగిరి' జరీచీరకొని పెడతానని ఆశపెట్టేసాను — హా - విడ బలే గడుగ్గాయిలెండి! ఆ మర్నాడు సాయంత్రానికే, రహస్యం కనిపెట్టేసింది —కైలాసం భార్య చూడామణి. కిష్టమయిన 'రోటిచరిమిడి', దొడ్లోని పూలన్నీ కోసి చక్కగా అల్లినమాల, కైలాసంలేని టైములోవెళ్లి ఆవిడకిచ్చి ప్రసన్నురాలిగా చేసుకొని కావలసిన సమాచారమంతా నేర్పుగా సేకరించి నాకు చేరవేసింది — మా ఆవిడ సేకరించిన సమాచార సారాంశమిది—

అచ్చులో పేరు చూసుకోవాలన్న తన భర్త కోరిక ఎలాగైనా నెరవేర్చాలని చూడామణి తిరుగులేని నిర్ణయానికి రావడానికి కారణాలు ముచ్చటగా మూడు.

ఒకటి—ఆవిడ వాడి పెళ్లాం!

రెండు—కైలాసం పుంఖాను పుంఖాలుగా పంపిస్తున్న రచనలవల్ల ఇల్లు గుల్లయిపోతోంది—స్పెషనరీ కొట్లో అప్పుగా తీసుకొన్న కొన్ని వందల రీముల తెల్లకాగితాల ఇంకుబుడ్ల బాకీ తాలూకు వడ్డీకై ప్రతీ నెలా వీడి జీతమంతా సమర్పణయి పోవటం, అసలు బాకీ మాత్రం ఇంకా పెరుగుతూనే ఉండటం ఆవిడకి సహజంగానే నచ్చక భర్త దగ్గర మొత్తుకోగా, వాడు నిమీలిత నేత్రుడై 'ఒక్కసారి తన పేరు అచ్చులోపడితే చాలని, ఇక తను రచనా వ్యాసంగాన్ని శాశ్వతంగా విరమించుకొంటానని ఆకాశంకేసి చూస్తూ హామీ ఇచ్చేసాడట!

మూడో కారణం చాలా బలమయినది—వాడి రచనలు తిరుగుటపాలో తిరిగొచ్చినప్పుడల్లా కైలాసానికి, దిగులూ, గెడ్డం కొన్నాళ్లదాకా పెంచేసుకోవటం అలవాటు— మరి ఇది తరుచుగా సంభవమయ్యే విషయమాయె. దిగులసంగతెలా ఉన్నా, మొగుళ్లు ఏ కారణంచేతనైనాగానీండి మన్నుగా క్రమంగా గెడ్డం గీసుకోకపోతే ఆ మొగుళ్లతాలూకు పెళ్లాలకి ఇబ్బందేకదా! సరసానికీ గరుకు గెడ్డం అడ్డం కదా!

అందుచేత చూడామణి తన భర్త పేరు

అనోలియమ్

కోల్డ్ రబ్

జలుబులనీ, దగ్గులనీ నివారించే మరొక అమోఘమైన శక్తి.

జలుబుచేస్తే రొమ్ములో కఫం చేరుకుంటుంది.
గొంతుక, ముక్కు పూడుకుపోతాయి.
అనోలియమ్ బాగా లోతుకి చొచ్చుకుపోయే గుణం ఇవ్వగలదు. అరు శక్తివంతమయిన ఔషధాలుకల అనోలియమ్ జలుబు, దగ్గు, రొంపభారం—వీటిని చప్పున, దళ్లగా తగ్గిస్తుంది.
ముక్కు, గొంతుక, రొమ్ము—పైనమీదా, పైనచుట్టూ అనోలియమ్ మర్దన చెయ్యండి.
బాధమటుమాయమవుతుంది.
అనోలియమ్ వెంటనే పరసఘయిన్నదే!!

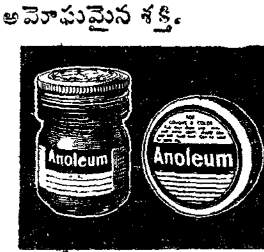

ఇప్పుడు పీసాలలో కూడా దొరుకుతోంది!

ఇది అమృతాంజన్ లిమిటెడ్‌వారి తయారింపే అని గుర్తు ఉంచుకోండి

అమృతాంజనం

చప్పున పోగొడుతుంది!

తలనొప్పి, జలుబులు, బెణుకులు, కండరాలనొప్పి—వీటిని చప్పున చల్లగా తగ్గించుకోండి. బాధగా ఉన్న చోటుమీద అమృతాంజనం రాయండి. వెంటనే గుణం ఇస్తుంది. 75 సంవత్సరాలపైగా ఇంటింటి దీపమై వెలుగుతోంది అమృతాంజనం! ఎప్పుడూ ఒక సీసా దగ్గిర ఉంచుకోండి. అమృతాంజనం ఆదాచేసే పెద్ద సీసాలలోనూ, చిన్న డబ్బాల లోనూకూడా దొరుకుతోంది.

అమృతాంజనం 10 ఔషధాలు కలిసినది నొప్పులను. జలుబులను చప్పున, చల్లగా తగ్గిస్తుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ AM-3780

ఓం! తత్! సత్!

సుఖ జీవిత సేవ

"సిద్ధవైద్యమహిమ"

సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

తెల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్లు, గజ్జి (చర్మసంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మిర్లు, నాడితో పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పుపడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్నీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి సుత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) వేళ్ళ్రవేళ్ళు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము నందు వల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు సొట్టపడుట చూచుటకు వినుగు పుట్టించు రణములు (అన్ని సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 12/- తపాల ఖర్చు రు. 3-00

8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 6/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-

సిద్ధడాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

సంక్రాంతి ముగ్గులు

అచ్చువడేలా చేసి తన పతివ్రతా ధర్మం నెరవేర్చుకొంది—చిన్నప్పుడు వద్దని మొరాయిస్తున్నా బలవంతంగా ముగ్గులు నేర్పిన బామ్మకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొంటూ తెల్లకాగితానికి ఒకవైపున ఇండియన్ 'ఇంకుతో' చక్కని ముగ్గులు గీసి భర్త పేరు మీద పంపింది!!

అదీ సంగతి ఆ విధంగా మనవాడి పేరు అచ్చులోపడింది—వాడి జీవితాశయం నెరవేరింది—

కాబట్టి 'కాలేకపోయిన' రచయితల్లారా! దగపడ్డ తమ్ముళ్లారా! నిరాశ పడకండి—దిగులూ గెడ్డాలూ పెంచుకోకండి—రచనలన్నీ తిరిగొస్తున్నాయని. పేరు అచ్చులో చూసుకోవాలన్న మీజీవితాశయం నెరవేరటంలేదని నిరుత్సాహ పడకండి. మీ మీ పెళ్లాలచేతగాని, బామ్మల చేతగాని, సంక్రాంతి ముగ్గులు; దిండు గలేబులపై డోరు కర్టెన్లపై డిజైన్లు లేదా గడపలపై చిట్టిముగ్గులు 'తెల్ల కాగితంపై ఒకేవైపు ఇండియన్ ఇంకుతో' 'గీయించి మీపేరుమీదుగా చలామణీ చేయించండి. అచ్చులో మీపేరు అందరికీ చూపించి సంతోషించండి—ఆ ముగ్గులు వగైరాలు ఒకమాదిరిగా ఉంటే చాలు—మగపేరుమీద ఉంటే ప్రచురణార్హమవుతాయి. ఆడపేరు మీదున్న కొంచెం ఘాటెక్కువయిన ప్రేమకథల్లా!—మీకు ముగ్గులు, డిజైన్లు ఇష్టం లేకపోతే 'నగ్గుబియ్యంతో ఉప్మా' 'దోసకాయపచ్చడి' 'రోటి చలిమిడి' లాంటి వంటకాలమీద రాయించండి — మీపేరు తగిలించండి— ఇందులో తప్పేమీలేదు. ఎంతోమంది 'రైటరీ మణులు' వాళ్ల మొగుళ్లవో అన్నయ్యలవో, 'ఘోస్టు రైటర్సు'గా పెట్టుకొని వాళ్ల రచనలని, (వాళ్ల అనుమతి మీదనే) తమపేరున చలామణీ చేసుకోవటం, అన్యాయంగా పేరుకొట్టేసి పోజుకొట్టటం తప్పుకానప్పుడు, ఇదీ తప్పుకాదు!— నిరాశ నిండిన మీ జీవితాన్ని సంక్రాంతి ముగ్గులా సర్వశోభాయమానం చేసుకోవటం తప్పుకాదు! ●